

Április 20-tól látható a Bóbita Bábszínház bábmúzeumában a szatmárnémeti Harag György Társulat Brighella Bábtagozatának kiállítása „Báb-tér-kép” címmel, amely húsz év történetét összegzi számos báb, díszlet és fotó segítségével. A megnyitó után Nagy Reginával, a Brighella Bábtagozatának vezetőjével, művészeti vezetőjével beszélgettünk többek között az elmúlt húsz évről, a kezdetekről, a kiállítás anyagáról, a Bóbitával való kapcsolatról és a Brighella sikereiről. (Fotók: Mizerák Andrea)

- Születésnapi kiállítást láthatunk a Bóbita bábmúzeumában. Hogyan mutatja be a tárlat a Brighella történetét?

- A kiállításnak azért lett *Báb-tér-kép* a címe, mert felöleli az elmúlt húsz évet, bemutatja, hogy honnét indultunk és hova jutottunk. Szatmárnémetiben a tárlatot megpróbáltuk labirintusszerűen beépíteni, az időrendet követve, teremről teremre megmutatva, hogyan jutottunk előadásról előadásra, képzőművésztől képzőművészre. Amatőrökkel kezdtünk, most már profikkal dolgozunk. Viszont akik akkor amatőrök voltak, mára már azok is profik lettek. Nagyon érdekes és izgalmas volt ez a húsz év. Ennek a tükrét lehet most látni a Bóbita Bábszínház bábmúzeumában egy gyönyörű kiállítás formájában.

- Kérem, foglalja össze ezt a húsz évet! Honnét indultak, most hol tartanak? Milyen állomások, kihívások voltak?

- Ha azt mondom, hogy húsz évet, akkor nem fogalmazok pontosan, mert tulajdonképpen huszonöt évről beszélhetünk. A Brighella Bábszínházat 1998-ban alapítottuk édesanyámék alapítványán, a Marco Alapítványon keresztül. Én akkor végeztem teatrológiát Kolozsváron, a Magyar Színházi Intézetben. Édesanyám ötlete volt, hogy mi lenne, ha az alapítvány keretein belül nyaranta bábszínházzal foglalkoznánk, bábművész képzést tartanánk. Jóban voltam Kovács Ildikó nénivel, a híres bábszínházi rendezővel, Kolozsváron elég sokat jártam hozzá, mert engem korábban is nagyon érdekelt a gyerekszínház, a mesék világa. Elhívtuk őt, hogy tartson nálunk egy képzést. Lett egy kb. tízfős amatőr csapatunk, akikkel elkezdtük járni a falvakat. Emlékszem, először pincékben játszottunk, szó szerint alul kezdtük, de Ildikó néni nagyon sokat tanított minket. Hamarosan beindultunk, a környező falvakba kezdtünk járni, turnészerűen. Közben nekem sikerült kiharcolnom a városnál, hogy legyen létjogosultsága a bábszínháznak, és az volt az ötlet, hogy mi lenne, ha bevinnénk a Szatmárnémeti Északi Színházba, a Harag György Társulat égisze alá. Az elején persze nagyon sokat húzták a szájukat a Szatmár Megyei Tanácsnál, két évig kellett harcolnom érte. Egy adott pillanatban azonban beleegyeztek, és azt mondták, hogy mégis kapok bábszínházi státuszokat. 2003-tól így alakult meg hivatalosan a Brighella Bábszínház négy bábszínésszel, velem, mint rendezővel, illetve Bodor Judittal, aki 15 éven keresztül a bábtervezőnk volt. Judittal együtt kezdtük a munkát a bábszínházban, közösen dolgoztunk, és tőle is rengeteget tanultam. 2016-tól pedig a Harag György Társulat önálló tagozata lettünk, Brighella Bábtagozat néven.

- Hogyan és milyen mértékben épült be a bábszínház a város életébe?

- Lassacskán épültünk be, de unikumnak számítottunk. A bábszínházunk egyedi dolog volt, és próbáltuk mindig azt az oldalát megmutatni, ami eltér a megszokott színházi produktumoktól. Az évad végi gálákon például lábszínházat játszottunk, vagyis bábót csináltunk a lábfejünkből, és ilyen dolgokra a felnőttek is rácsodálkoznak. Rájönnek, hogy a bábszínház nem csak az, hogy a paraván mögött bohóckodsz. Viszont még a mai napig találkozom olyan emberekkel, hogy például amikor elmegyünk cipőt rendelni, megkérdezik, hogy minek cipő a bábszínésznek, hiszen úgyis takarja a paraván. Tehát húsz év távlatából is vannak olyanok, akik nem tudják, mit jelent ma a bábszínház mint műfaj. Azonban szerencsére ma már akkora nézettségünk van és olyan bérletrendszerünk, hogy sokan megirigyelhetnék. A Harag György Társulat idén 70 éves. Az idősebbeknek és felnőtteknek, akik régóta a színházba járnak, vannak gyermekeik és unokáik, akik pedig elhozzák a felnőtt generációt is a bábszínházba. Ezt együtt szépen kialakítottuk.

- Milyen korosztályoknak játszanak előadásokat?

- Minden korosztálynak játszunk. Pár évvel ezelőtt a kolléganőim elkezdték a babaszínházat,

aminek nagyon nagy sikere van. Az óvodás korú gyerekeknek ott van az *Iciri-piciri* bérlet, ami 7 éven aluliaknak szól. 7 éves kortól felfelé külön bérletek vannak, 11-12 éves korig, és most már az általános iskola felsőbb évfolyamai számára is kínálunk előadást. Én rendezek a nagyszínházban is, úgyhogy amikor valamilyen előadást kérnek tőlünk, akkor az az első kérdésem, hogy melyik korosztálynak szeretnék, mert mindenki számára vannak darabjaink.

- Számos előadás bábjai, díszletei illetve előadások fotói láthatók a pécsi kiállításon. Ki tudna emelni közülük egyet, amelyik a kedvence? Miért?

- A *Cérnácska Szabócska* című előadást emelném ki. Az az egyik kedvenc előadásom, mégpedig az egyszerűsége és nagyszerűsége miatt. Kétszereplős darabról van szó, és szinte csak lányok dolgoztunk benne: a tervező, a két színésznő és én, egyedül a hangtechnikus volt férfi. Számunkra olyan volt, mint egy stúdióelőadás, mint egy műhelymunka. A próbák idejére bezártuk az ajtót, mert az a mi világunk volt. Amikor be kellett mutatni, akkor még húztuk volna a dolgot, mert még szerettünk volna egy-két hetet magunknak. A mai napig is nagyon szeretjük, a miénknek érezzük. Ez egy kedves, egyszerű, tiszta, mély tartalmú darab.

- Mennyire számít kuriózumnak Romániában, hogy egy bábszínháznak magyar nyelvű tagozata legyen?

- Az utóbbi időben egyre több magyar tagozat jött létre. Erdélyben három saját játszóhellyel rendelkező bábszínház van: Nagyváradon, Kolozsváron és Marosvásárhelyen. Ezek ugyancsak 65-70 éves múltra tekintenek vissza, és náluk külön épületben, de együtt van a román és a magyar tagozat. Ezek szépen lassan alakultak ki, vagy úgy, hogy társulatról váltak le, vagy prózai társulat részei most is. Ahogy már említettem, én húsz évvel ezelőtt kezdtem, majd szépen lassan megjelent a többi: a sepsiszentgyörgyi Cimborák Bábszínház, illetve Temesváron is létrejött egy. Tegyük hozzá, hogy amikor 25 évvel ezelőtt édesanyám kitalálta, hogy legyen bábszínházunk, még én is ódzkodtam tőle. Azóta szó szerint beleszerettem a műfajba és ezt szeretném, illetve szeretnék másoknak is átadni, hogy a bábszínháznak milyen szépségei vannak, és hogy nem egy periférián levő, lenézett műfajról van szó. Jelenleg azon dolgozunk, hogy a felnőtteket is bevonjuk, hogy megmutassuk nekik, hogy mi az a felnőtt bábszínház.

- Hogyan indult a kapcsolat a Bóbita Bábszínházzal, hogyan találta meg egymást a két intézmény?

- A Bóbita Bábszínházzal és még számos más magyarországi színházzal, bábszínházzal az elődöm, Bandura Emese vette fel a kapcsolatot, aki előttem 10 évig volt a Brighella vezetője. Ő kereste meg Sramó Gábort, a Bóbita igazgatóját, aminek én nagyon örülök. Amikor születési szabadságról visszakerültem a bábszínházunkba, láttam, hogy mekkorát fejlődtünk, és ezt mind Emesének köszönhetem.

- Milyen jellegű együttműködések voltak az elmúlt időszakban?

- Sramó Gábor többször volt rendezni nálunk, és remélem, még jön is hozzánk. A Brighella is több alkalommal játszott már a Bóbitában. A húszéves évfordulóra is meghívtuk Gábort, mint családtagot, hogy jöjjön le. Ezeket a kapcsolatokat továbbra is szeretném megtartani.

- Milyen módon ünnepelték az elmúlt húsz évet?

- Szeptember elején volt egy kétnapos évadnyitó gálánk, fesztiválunk. Itt az első nap a beszédeké, a benti, felnőtt előadásoké volt, így egy kicsit komolyabb, szakmai oldala is volt. Ekkor nyitottuk meg a kiállításunkat is. Másnap szabadtéri előadások voltak a város központjában, amelyre számos bábszínház és produkciót meghívtunk, illetve koncertek és gólyalábasok színesítették a programot. Ez annyira jól sikerült, hogy a polgármesteri hivatal azt kérte tőlünk, hogy ezt mostantól rendszeresen rendezzük meg. Arra kértek, hogy a szeptember 15-én, az iskolakezdés első hétvégéjén és az évad legelején tartsunk egy nagy szabadtéri bábszínházi napot óriásbábokkal és kiegészítő programokkal. Az lett a neve, hogy BábLeszFeszt.

- Honnan származik a bábszínház neve, a Brighella?

- Az én commedia dell'arte korszakomból, ugyanis harmadéven nagy commedia dell'arte-mániás voltam. Amikor nevet kellett adni a bábszínháznak, akkor rögtön rávágtam, hogy Brighella, mert Arlecchino nevű már van, de Brighella még nem volt.

- Mi vár még a bábszínházra ebben az évadban? Gondolom, új bemutató már nem lesz.

- Már kijátszottuk a bérleteket és most már kiszállásokat, turnékat tartunk, Székelyudvarhelyen és Temesváron játszunk. Ezután még következik egy zalaegerszegi fellépés, de lehet, hogy az már átcsúszik a következő évad elejére. Most lassan elkezdjük a jövő évad előadásait előkészíteni egyrészt pályázati oldalról, másrészt eldöntjük, hogy ki rendezi az adott darabot, és milyen előkészületek szükségesek. Az évadot babaelőadással kezdjük, el kell kezdenünk készülni rá.

A "Báb-tér-kép" című kiállítás augusztus 31-ig látható a Bóbita Bábszínház bábmúzeumában.

Sramó Gábor és Nagy Regina megnyitja a "Báb-tér-kép" című kiállítást

Galériánk a kiállításról:

Báb-tér-kép: a Brighella 20 éve a Bóbita bábmúzeumában

Írta: Major Zoltán

2024. április 27. szombat, 08:28

Báb-tér-kép: a Brighella 20 éve a Bóbita bábmúzeumban

Írta: Major Zoltán

2024. április 27. szombat, 08:28

Báb-tér-kép: a Brighella 20 éve a Bóbita bábmúzeumában

Írta: Major Zoltán

2024. április 27. szombat, 08:28

Báb-tér-kép: a Brighella 20 éve a Bóbita bábmúzeumában

Írta: Major Zoltán

2024. április 27. szombat, 08:28

Báb-tér-kép: a Brighella 20 éve a Bóbita bábmúzeumban

Írta: Major Zoltán

2024. április 27. szombat, 08:28

Báb-tér-kép: a Brighella 20 éve a Bóbita bábmúzeumban

Írta: Major Zoltán

2024. április 27. szombat, 08:28

Báb-tér-kép: a Brighella 20 éve a Bóbita bábmúzeumában

Írta: Major Zoltán

2024. április 27. szombat, 08:28

{comments off}